

Sygn. akt III Cz 377/21 p-II

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2021 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2021 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku E. G.

z udziałem J. G.

o podział majątku wspólnego

na skutek apelacji wnioskodawczynie i uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 17 lutego 2021r. sygn. akt I Ns 493/18

w przedmiocie zażalenia wnioskodawczynie na postanowienie zawarte w punkcie 3 postanowienia Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 22 lipca 2021 r.,

sygn. akt III Ca 381/21

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Cz 377/21 p-II

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Gliwicach postanowieniem z dnia 22 07 2021r. między innymi odrzucił wniosek wnioskodawczynie E. G. o sporządzenie pisemnego uzasadnienia postanowienia zawartego w punkcie 1 postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 2 06 2021r., odrzucił wniosek uczestnika postępowania J. G. o sporządzenie pisemnego uzasadnienia postanowienia zawartego w punkcie 2 postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 2 06 2021r., odrzucił apelację wnioskodawczynie oraz odrzucił apelację uczestnika postępowania, uznając że postanowienia zawarte w postanowieniu Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 2 06 2021r. były niezaskarżalne. Wskazał, że zarówno wnioskodawczynie, jak i uczestnik postępowania nie uiszcili w terminie opłaty od apelacji, co obligowało sąd odwoławczy do ich odrzucenia. Ponadto podał, że sytuacja materialna wnioskodawczynie nie uzasadniała zwolnienia jej od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych między innymi z uwagi na wysokość uzyskiwanych przez nią dochodów i ponoszonych wydatków.

Orzeczenie w części odrzucającej apelację wnioskodawczynie zaskarżyła wnioskodawczynie **E. G.**, która wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez jego uchylenie oraz zasądzenie na jej rzecz od uczestnika postępowania kosztów postępowania zażaleniowego.

Ponadto na mocy regulacji art. 380 k.p.c. wniosła o poddanie kontroli postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 2 06 2021r. w części oddalającej wniosek wnioskodawczyni o zwolnienie od kosztów postępowania odwoławczego i w rezultacie zwolnienie jej od uiszczenia opłaty od apelacji od postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 17 02 2021r. (sygn. akt I Ns 493/18) w całości.

Zarzuciła, że ferując zaskarżone postanowienie doszło do naruszenia regulacji:

a) art. 102 ust. 1 u.k.s.c. poprzez błędne uznanie, że wnioskodawczyni nie wykazała, że nie jest w stanie ponieść opłaty od apelacji, podczas gdy w jej ocenie miały miejsce przesłanki nakazujące zwolnienie skarżącej od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej od wniesionej przez nią apelacji;

b) art. 233. k.p.c. poprzez naruszenie zasady wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz przekroczenie zasad swobodnej oceny dowodów w sposób opisany w treści zażalenia.

Nadto zarzuciła, że Sąd Okręgowy popełnił błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że wnioskodawczyni jest w stanie ponieść opłatę od apelacji bez uszczerbku koniecznego dla utrzymania siebie.

W treści uzasadnienia zażalenia podnosiła, że w toku wcześniejszego postępowania była ona zwalniana od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, a jej sytuacja majątkowa nie uległa poprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z regulacją art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 07 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. nr 167, poz. 1398, z późniejszymi zmianami) skutecznie zwolnienia od kosztów sądowych domagać się może jedynie osoba, która nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny lub ich poniesienie narazi ją na taki uszczerbek.

Sąd Okręgowy ferując zaskarżone orzeczenie między innymi wyliczył, że skarżąca sama prowadzi gospodarstwo domowe i uzyskuje łączne miesięczne dochody w wysokości **3 000 zł** netto z czego na jego (swoje) utrzymanie przeznaczają około **3 800 zł** miesięcznie, z czego kwota 1 000 zł stanowi spłatę zadłużenia na karcie kredytowej. Ponadto stwierdził, że wnioskodawczyni dysponuje przyznaną w wyniku podziału majątku nieruchomością o wartości około 700 000 zł oraz samochodem osobowym o wartości 15 000 zł.

Ponadto wskazał m.in., że od chwili wydania zaskarżonego postanowienia kończącego postępowanie przez Sąd Rejonowy do wniesienia apelacji upłynął okres 4 miesięcy, co dało skarżącej czas na zgromadzenie środków finansowych, które umożliwiłyby jej pokrycie opłaty od apelacji. Ustalając pierwszeństwo kosztów utrzymania skarżącej nie uwzględnił uiszczanych przez nią spłat zadłużenia karty kredytowej, wskazując, że spłata należności kredytowych nie ma priorytetu względem powinności ponoszenia obciążeń fiskalnych związanych z prowadzeniem postępowania sądowego.

Z porównania dochodów skarżącej z ponoszonymi kosztami jej utrzymania wynika, bezzasadność zaliczenia na te ostatnie wskazanej powyżej kwoty wynikającej ze spłaty zadłużenia na karcie kredytowej, co powoduje, że skarżąca posiadała środki finansowych z których było możliwe zgromadzenie środków na poczet uzupełniającej opłaty od apelacji (900 zł), tym bardziej że skarżąca miała ponad kwartał na zgromadzenie wymaganej opłaty, a samo postępowanie od momentu jego zainicjowania przez skarżącą trwało ponad 2 lata, co dodatkowo umożliwiał jej zabezpieczenie środków finansowych.

Powoduje to, że brak było podstaw do uwzględnienia jej wniosku o zwolnienie go jej od kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, a wydane w tym zakresie postanowienie zawarte w punkcie 1 postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 2 06 2021r. było prawidłowe.

Stosownie do regulacji art. 38 ust. 1 u.k.s.c. w zw. z art. 3 ust. 2 pkt 2 u.k.s.c. apelacja powinna zostać opłacona opłatą stałą w kwocie 1 000 zł (900 zł po zaliczeniu w jej poczet opłaty od wniosku o uzasadnienie).

Apelacja wnioskodawczyni została wniesiona przez adwokata, a wniosek wnioskodawczyni o zwolnienie od opłaty od apelacji został oddalony. W przypadku oddalenia złożonego przez adwokata wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, przewodniczący nie wzywa do opłacenia pisma, a tygodniowy termin do jego opłacenia biegnie od dnia doręczenia odpisu postanowienia (art. 112 ust. 3 u.k.s.c.).

Postanowienie z dnia 2 06 2021r. zostało doręczone pełnomocnikowi skarżącej w dniu 16 06 2021r. i od tego dnia rozpoczął biec tygodniowy termin do usunięcia braków fiskalnych apelacji, który upłynął z dniem 23 06 2021r.

Pomimo jego upływu skarżąca nie wywiązała się z nałożonego na nią obowiązku i nie uiściła opłaty od apelacji.

Tym samym skarżąca nie uzupełniła w terminie braków fiskalnych apelacji, a to zgodnie z regulacją art. 373 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. – obligowało Sąd odwoławczy do jej odrzucenia.

Czyni to zażalenie bezzasadnym w rozumieniu art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 3 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., a to z mocy zawartej w nim regulacji prowadziło do jego oddalenia.

Reasumując zaskarżone postanowienie jest prawidłowe i dlatego zażalenie jako bezzasadne oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 3 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Leszek Dąbek